

[Alvilda Larsen.]

erindre, at der jo stort set ikke er tale om nye og revolutionerende forslag — med disse bemærkninger vender jeg mig særlig imod det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, der sagde, at det radikale parti kunne gå med til forlængelsen, da det af ministeren forelagte forslag var så omfattende, så forfærdelig stort, at man ikke i løbet af nul komma nul kunne behandle det. Jeg understreger, at der ikke er tale om nye og revolutionerende forslag, som rigsdagens partier ikke allerede har kendskab til og har taget stilling til før.

Det er ingenlunde undgået min opmærksomhed, at vi i dag ikke har ministerens egentlige revisionsforslag til behandling, men det må vel være mig tilladt at minde om, at da vi den 28. maj i år behandlede ændringsforslag, der var stillet af mit parti, stod vestres ordfører, det ærede medlem hr. Elgaard, på denne talerstol og udtalte, at det var at spille tiden, og det var overflødig tale at fortælle dette ting om disse forhold en gang, to gange, ti gange; det ærede medlem hr. Elgaard fandt ikke en eneste ny tanke i det, mit parti fremførte. Men da boligministerens revisionsforslag af 3. december for dets positive indholds vedkommende i alt væsentligt følger det forslag, mit parti tidligere har stillet her i salen, ser jeg ingen som helst grund til, at folketingets partier nu skulle behøve den lange tid til at behandle disse velkendte forslag.

Da jeg indtil videre håber, at det er ministerens og hans partis hensigt, at det forelagte revisionsforslag skal søges vedtaget her i tinget, og da ordføreren for i hvert fald det største oppositionsparti har givet udtryk for, at han har indgående kendskab til indholdet og rækkevidden af det forelagte forslag, ser jeg ingen saglig grund til, at den gældende lejelovgivning nu yderligere forlænges for tre måneder. Om der skulle være en politisk baggrund hertil, skal jeg ikke på dette tidspunkt opholde mig ved. Jeg kan imidlertid forsikre den højtærede minister om, at der ikke fra mit parti skal være noget som helst i vejen for, at han kan få sit forslag vedtaget her i tinget inden jul.

På visse betingelser kan jeg tilsige den højtærede minister mit partis medvirken til gennemførelse af det her forelagte forslag om 3 måneders forlængelse af de nugældende love.

Den første betingelse er, at ministeren under behandlingen af sit revisionsforslag lægger en ganske anden aktivitet for dagen

end den, vi hidtil har været vidne til, og som vi f. eks. så i praksis, da tinget i sidste samling behandlede ministerens værelseforslag. Jeg finder, at ministeren med alle til rådighed stående midler må lægge sig i selen for, at det nu forelagte lovforslag gennemføres uden forringelser. At jeg nærer visse bekymringer i så høje selen, er ikke min skyld, men derimod ministerens og hans kollegers. Regeringens holdning i indværende efterår i vigtige politiske forhold — jeg tænker f. eks. på behandlingen af udbyttebegrænsningsloven — tyder ikke på, at ministeren og regeringen vil have kræfter til at stå imod de basunstød, som om føje tid vil sætte ind fra grundejernes side og fra de partiers side her i salen, som agter at gå deres ærinde. Hvis det er meningen, at det her forelagte revisionsforslag skal opgives uden synderligt sværdslag, er jeg ikke slet så imponeret af det værk, ministeren forelagde i fredags. Det har i pressen — selv om det ganske vist var i den del af pressen, der efter „Social-Demokraten“'s opfattelse retter skorpionbid mod demokratiet — været antydnet, at boligministerens forslag kun har fået den skikkelse, det har, for at bringe regeringen i en taktisk gunstig situation, og at meningen er, at regeringen vil overlade det til oppositionen at tage ansvaret for gennemførelse af husleje forhøjelse, og hvad andet ondt kan tænkes.

Det vil i denne forbindelse ikke være helt uden interesse allerede i dag at høre, om ministeren vedkender sig den udtalelse, der har været gengivet i „Grundejerbladet“ og er fremsat af arkitekt Erlangen, formanden for Fællesforeningen af Grundejerforeninger på Sjælland, Lolland-Falster, Møen og Bornholm ved et grundejermøde i Rønne i efteråret, gående ud på, at den højtærede boligminister under et besøg på Bornholm, da han blev præsenteret for visse lejerkrav, skal have udtalt, at det krav, der gang på gang er rejst af grundejerne om en husleje forhøjelse, næppe vil være til at komme udenom. Forudsat rigtigheden af denne udtalelse, som ministeren ikke dementerede, da den fremkom, savner jeg og tinget oplysning om den udvikling, der er sket i boligministerens synspunkter fra i sommer til den 3. december.

Jeg føler også trang til at gøre den bemærkning, at man lejlighedsvis fra socialdemokratiets side har mødt de saglige forslag, som mit parti har fundet det nødvendigt at fremsætte her i tinget, med det lidet smagfulde udtryk: overbud! Især den højtærede finansminister vil måske erindre —